

Sygn. akt III CSK 102/14

POSTANOWIENIE

Dnia 9 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa J. P. i A. Z.
przeciwko W. K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 9 maja 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów
od wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 20 grudnia 2013 r., sygn. akt VII Ga [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza solidarnie od powodów na rzecz pozwanego kwotę 1800 (tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest środkiem zaskarżenia o charakterze nadzwyczajnym. Ma przede wszystkim na celu – w interesie publicznym – ujednolicenie orzecznictwa sądów powszechnych, rozstrzyganie sporów precedensowych oraz o istotnym znaczeniu dla rozwoju prawa i judykatury sądowej. W związku z tym jednym z koniecznych elementów skargi kasacyjnej jest wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz jego uzasadnienie, w którym skarżący powinien wskazać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. i związku z tym istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy. Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący w odrębnym wywodzie wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powodowie uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazali, że kwestionowane rozstrzygnięcie jest rażąco błędne, sprzeczne z niebudzącymi wątpliwości interpretacyjnych przepisami prawa, pozostaje także w sprzeczności z zasadniczo jednomyślną linią orzecniczą Sądu Najwyższego. Zdaniem wnoszących skargę kasacyjną analiza zaskarżonego orzeczenia prowadzi do wniosku, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Z treści uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania może wynikać, że przesłanką rozpoznania tej skargi ma być jej oczywista zasadność.

W związku z tym trzeba podnieść, że według przyjętego w orzecznictwie Sądu Najwyższego stanowiska skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, gdy z jej treści, bez potrzeby jej głębszej analizy oraz szczegółowych rozważań prawnych wynika, że przytoczone w niej podstawy uzasadniają uwzględnienie skargi (tak np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2007 r., III CSK 216/07, niepubl; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 czerwca 2007 r. II CSK 184/07, niepubl.). Tę okoliczność należy wykazać w odrębnym wywodzie. Nie wystarczy w tym zakresie odwołać się do podstaw skargi kasacyjnej i ich uzasadnienia bez wskazania, jakie konkretnie okoliczności pozwalają przemawiają za oczywistą zasadnością skargi kasacyjnej (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 lutego 2008 r., I CSK 490/07, niepubl.).

Tych wymagań nie spełnia uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Należy także zwrócić uwagę, że kwestia związania sądu cywilnego na podstawie art. 11 k.p.c. ustaleniami prawomocnego wyroku skazującego w odniesieniu do wysokości szkody wyrządzonej przestępstwem była przedmiotem wielokrotnych wypowiedzi Sądu Najwyższego (zob. ostatnio wydane niepublikowane wyroki z dnia 27 listopada 2013 r., V CSK 556/12; z dnia 10 lipca 2013 r., V CSK 393/12). Na ich tle skarżący nie formułują jednak żadnego nowego zagadnienia, które wymagałoby rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy.

Z tych względów uznając, że nie zostały spełnione przesłanki przejęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. postanowił jak wyżej.

O kosztach procesu Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w związku z art. 391 § 1, art. 398²¹ k.p.c. oraz § § 6 pkt 6, 12 ust.4 pkt 2, rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w/s opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (jedn. tekst Dz. U. z 2013 r., poz. 461).